

Raad van State
Voorzieningenrechter
Mw. H. Troostwijk
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Datum: 23 oktober 2017
Inzake: 201707024/1/A1
Uw kenmerk: Fort Oranje/B&W Zundert
Ons kenmerk:

Geachte mevrouw Troostwijk,

Door u is uitspraak gedaan in de verzoeken tot een voorlopige voorziening met betrekking tot de sluiting en ontmanteling van Recreatiepark Fort Oranje. Na bestudering van deze uitspraak stel ik vast dat de uitspraak meer vragen oproept dan beantwoordt. Verder blijkt mij dat in het verzoek tot een voorlopige voorziening dat door Fort Oranje gedaan werd, geen beslissing genomen is.

Fort Oranje heeft u verzocht de zaak te verwijzen naar de sector bestuursrecht van de rechtbank. Voorafgaande aan het indienen van het verzoek tot een voorlopige voorziening is het onderdeel van het bezwaarschrift dat zich richt tegen het deelbesluit dat ziet op overtredingen van de Wet Milieubeheer, ingetrokken. Hiermee is uw Afdeling niet bevoegd om te oordelen over de gevraagde voorlopige voorziening. In de uitspraak ontbreekt een overweging op dit punt. De algemene overweging dat de rechtbank gevolgd dient te worden dat aan het besluit één feitelijke situatie ten grondslag is gelegd, is niet nader onderbouwd en ziet kennelijk uitsluitend op de voorlopige voorzieningen van de overige verzoekers. Het verzoek van Fort Oranje werd immers niet door de rechtbank doorverwezen.

Wat de overige overwegingen in de uitspraak aangaat, ontbreekt elk voorlopig oordeel over de rechtmatigheid van het handelen van verweerster. De overweging *dat deze procedure zich niet leent voor de beantwoording van de vraag of Fort Oranje aangemerkt kan worden als een terrein in de zin van de genoemde artikelen uit de Woningwet, temeer daar door het college eerst in de bezwaarprocedure zal moeten ingaan op de vraag of zij bevoegd was tot overname van het beheer*, is curieus en kan opgevat worden als een rechtsweigeren in de zin van artikel 13 Wet A.B. Ten eerste is het doel van een voorlopige voorziening juist om een voorlopig oordeel te krijgen hangende bezwaar of beroep. Een voorzieningenrechter kan dan ook niet een voorlopige voorziening weigeren in afwachting van het oordeel in bezwaar van het bestuursorgaan. Verder leent de uitleg van "terrein" in de zin van de Woningwet zich

uitstekend voor een voorlopig oordeel dat kennelijk onwelkom was. Het is immers in de geldende wet- en regelgeving alsmede in de jurisprudentie evident dat er geen sprake is van een terrein in de hiervoor bedoelde zin. Dat dit punt welbewust in het midden gelaten wordt, roept vragen op.

Een ander opvallend punt in de uitspraak is dat van Fort Oranje kennelijk verwacht wordt nader te onderbouwen dat de geconstateerde overtredingen ten tijde van het besluit van 23 juni 2017 al beëindigd waren. Ik meen dat het op de weg ligt van het bestuursorgaan het bestaan van de overtreding vast te stellen op het moment dat een besluit genomen wordt. Het verwijzen naar constatering daterend van vele maanden voorafgaande aan het nemen van het besluit, kan een marginale toetsing normale wijze onmogelijk doorstaan. Het staat verder vast dat er geen nulmetingen of rapporten van constatering zijn opgemaakt door verweerster, zodat ervan uitgegaan dient te worden dat de overtredingen op dat moment kennelijk niet meer aanwezig waren. Daarbij zijn de betrokkenen bij Fort Oranje zonder vooraankondiging middels het geven van gebiedsverboden van de inrichting geweerd zodat het leveren van bewijs onmogelijk gemaakt is. Ook dit punt is ter sprake geweest.

Opmerkelijk is verder dat in de uitspraak voorbij gegaan is aan het feit dat Fort Oranje in haar zienswijze medegedeeld heeft gevolg te zullen geven aan het voorgenomen besluit. Daarmee ontbrak het belang om bestuursdwang toe te passen. Vast staat dat verweerster het beheer 'genomen heeft' om *te voorkomen* dat Fort Oranje door de sluiting te effectueren gevolg zou geven aan het voorgenomen besluit. Hiermee is de bevoegdheid met een ander doel gebruikt dan de wetgever bepaald heeft. Deze handelwijze is in meerdere opzichten evident onrechtmatig en ontbeert elke wettelijke bevoegdheid.

Voor zover de houding van de Afdeling tegenover Fort Oranje als gerechtvaardigd ervaren wordt door de weergave van verweerster van de situatie en het ontstaan van de problemen, dan leidt een kan een nadere bestudering van de achtergronden zoals beschreven in het bezwaarschrift leiden tot een mogelijk ander beeld. De rol van verschillende overheden is net als het destructieve beleid tegenover Fort Oranje de afgelopen tien jaar in de weergave van feiten door verweerster volledig genegeerd.

In de bezwaargronden, die deel uitmaken het bij de Afdeling ingediende verzoek, is uitgebreid de werkwijze van de Taskforce/RIEC toegelicht. Kenmerkend voor deze handelwijze is dat wet- en regelgeving systematisch terzijde geschoven worden. Een overheid die meent niet gebonden te zijn aan haar eigen regelgeving, begeeft zich op een riskant terrein. Met de handelwijze jegens Fort Oranje en haar bewoners zijn grenzen overschreden die onverenigbaar zijn met de meest basale beginselen van de rechtsstaat. Zorgwekkend wordt het nu vastgesteld kan worden dat de rechtspraak niet alleen weigert deze onrechtmatige handelwijze te corrigeren doch middels een rechtsweigering bewust faciliterend optreedt. De doos van Pandora is hiermee geopend waarmee de rechtspraak medeverantwoording draagt voor een ontwikkeling die nog veel onschuldige burgers zal raken.

Na afronding van de mondelinge behandeling is door u medegedeeld dat, *in het kader van de verwachtingsmanagement, er niet te hoge verwachtingen dienden te zijn omdat u immers de gemeente niet voor de voeten wilde lopen*. Deze opmerking gaf grond te vermoeden dat hier

iets merkwaardigs speelt. Niet alleen paste deze uitlating over de verwachting op generlei wijze bij de strekking van de zitting. Ook is het *juist* de taak van de rechtspraak om het bestuur in de weg te lopen indien er sprake is van onrechtmatig handelen. De door deze slotopmerking opgeroepen neiging om tot wraking over te gaan is achteraf onterecht niet gevolgd. Deze opmerking is door mij opgevat als een uiting van ongemak over een te wijzen uitspraak waarvan de inhoud vooraf kennelijk bepaald was.

Wat hier verder ook van zij, deze uitspraak rechtvaardigt het vermoeden dat de rechterlijke onafhankelijkheid en onpartijdigheid in deze zaak ernstig in het geding zijn. Gezien dit vermoeden verzoek ik u mededeling te doen welke contacten met derden over deze procedure hebben plaatsgevonden en daarop betrekking hebbende stukken aan mij te doen toekomen. Mocht u menen dat geen contacten hebben plaatsgevonden, dan verzoek ik u dit expliciet te bevestigen. Daar hier het fundamentele vertrouwen in de rechtsbescherming in het geding is, verdient de beantwoording van deze brief meer dan een minimale afdoening middels een korte verwijzing naar de formele procedures over het functioneren van de rechtspraak.

Verder verzoek ik u alsnog uitspraak te doen in het verzoek om een voorlopige voorziening van Fort Oranje, dan wel subsidiair, indien u meent dat deze uitspraak wel op het verzoek van Fort Oranje ziet, de uitspraak aan te vullen zodat dit ook blijkt.

hoogachtend,

Mr. Jeroen S. Pols.